

Nr 449.

Av herr **Danielsson**, om beredande av större möjligheter till inlösningsrätt för innehavare av under nyttjanderätt upplåtet område.

I lag av den 18 juni 1925 om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område stadgas bland annat följande bestämmelser:

»Den, som med nyttjanderätt för brukande eller bostadsändamål innehar annan tillhörig mark samt därå äger boningshus, som lämnar nöjaktig bostad åt honom och hans familj, vare berättigad att i den ordning denna lag stadgar tillösa sig marken under förutsättning:»

»dels att nyttjanderättshavare tillhörigt boningshus, som lämnade nöjaktig bostad åt honom och hans familj, fanns å marken uppfört den 1 januari 1919»

»och dels att minst en fjärdedel av det värde, marken med därå befintliga byggnader äger, belöper på nyttjanderättshavarens byggnader».

Under de år som gått, sedan denna lag trädde i kraft, har det emellertid visat sig att i åtskilliga fall, där inlösningsmöjlighet syntes nog så behjärtansvärd, den ändock ej kunnat ske tack vara de bestämda föreskrifterna i lagen om att nyttjanderättshavarens hus å upplåten mark skulle lämna nöjaktig bostad åt honom och hans familj samt att minst en fjärdedel av det värde, marken med därå befintliga byggnader äger, belöper sig på nyttjanderättshavarens byggnader.

Så till exempel har det inträffat, att personer råkat ha uppförda såväl boningshus som uthusbyggnader såsom ladugård eller dylikt helt eller delvis på till nyttjanderätt upplåten mark utan möjlighet till inlösen av den plats, där de äro uppförda. Dylika fall synas nästan lättast inträffa på till nyttjanderätt upplåtna samfälligheter.

En ändring härutinnan förefaller både behövlig och välmotiverad, om lagens behjärtansvärda syfte helt skall uppnås, och säkert kan det ske utan att andra berättigade intressen trädas för nära.

En ändring i ovanberörda lag för att underlätta möjligheterna till inlösningsrätt av till nyttjanderätt upplåtet område synes kunna ske genom ett tillägg till lagen, som i vissa fall ger möjlighet till inlösen, oaktat första paragrafens alla villkor ej äro uppfyllda, eller genom någon ändring av själva paragrafens bestämmelser. Skulle en sådan lagändring ej kunna åstadkommas utan föregående utredning, yrkas alternativt skrivelseförslag om utredning i ovanberört syfte.

Med stöd av ovanstående får jag sålunda hemställa,

att riksdagen beslutar företaga sådan ändring i lagen av den 18 juni 1925 om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare

att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område, att större möjligheter till inlösningsrätt erbjudas; samt

att vederbörande utskott måtte utforma de ändringar i lagtexten, som härigenom bliva erforderliga.

Skulle dessa yrkanden ej kunna bifallas, hemställas om skrivelseförslag med begäran om utredning i ovanberört syfte.

Stockholm den 23 januari 1934.

A. Danielsson.
